

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КОРАБЛЕБУДУВАННЯ
ІМЕНІ АДМІРАЛА МАКАРОВА

Сучасні тренди розвитку
бібліотеки ЗВО цифрової епохи
в структурі інформаційного
забезпечення навчального процесу,
наукової та дослідницької
діяльності ЗВО

МАТЕРІАЛИ

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

11 листопада 2021 р.

Миколаїв • 2021

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ
ІМЕНІ АДМІРАЛА МАКАРОВА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА**

**СУЧАСНІ ТРЕНДИ РОЗВИТКУ БІБЛІОТЕКИ ЗВО
ЦИФРОВОЇ ЕПОХИ В СТРУКТУРІ
ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ, НАУКОВОЇ ТА
ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗВО**

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної конференції

11 листопада 2021 року

*Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова,
Наукова бібліотека,
пр. Героїв України, 9*

Миколаїв–НУК–2021

УДК 027.7 : 37.091.2

ОРГАНІЗАТОРИ:

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова
Наукова бібліотека

ОФІЦІЙНІ ПАРТНЕРИ:

Українська бібліотечна асоціація
Миколаївська обласна бібліотечна асоціація

**Матеріали публікуються за оригіналами, наданими авторами.
Претензії до організаторів не приймаються.**

Відповідальний за випуск Т. М. Костирко

Сучасні тренди розвитку бібліотеки ЗВО цифрової епохи в структурі інформаційного забезпечення навчального процесу, наукової та дослідницької діяльності ЗВО : матеріали всеукр. наук.-практ. конф., 11 листоп. 2021 р. – Миколаїв : НУК, 2021. – 93 с.

До збірки матеріалів конференції увійшли доповіді та виступи фахівців бібліотечно-інформаційної сфери з нагальних питань функціонування бібліотек ЗВО, а саме: цифрової трансформації бібліотек; тренди розвитку книгозбірень; формування основ інформаційно культури та академічної доброчесності; впровадження цифрових бібліотечних сервісів; досвіду роботи з питань інформаційної компетентності; перспектив інформаційно-аналітичної діяльності бібліотек; ролі бібліотеки у соціокультурному розвитку навчального закладу тощо.

УДК 027.7 : 37.091.2

© Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова, 2021

© Наукова бібліотека Національного
університета кораблебудування імені адмірала
Макарова, 2021

З М І С Т

Белодєд О. В. Науково-дослідницька робота Наукової бібліотеки Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова: історичний та практичний аспекти	5
Білоножка К. С. Академічна доброчесність та основи інформаційної культури для викладачів та здобувачів освіти в НУК імені адмірала Макарова	13
Домашева І.Л. Вони підкорили століття (рідкісні і цінні видання з фонду Наукової бібліотеки Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова)	17
Картузов К. М. Тренди розвитку бібліотек на початку ХХІ століття: читання у цифрову епоху	20
Киричок І. В. Просування принципів академічної доброчесності в медичному університеті: колаборація бібліотеки та академічної спільноти	25
Корольова Т. Д. Формування інформаційної компетентності здобувача вищої освіти як запорука дотримання академічної доброчесності	30
Костирко Т. М. Цифрова трансформація університетських бібліотек – від інформування до навчання	37
Кузнецова І. В. Бібліотека ЗВО у соціокультурному просторі	41
Матвієнко О. Б. Роль бібліотек ЗВО у формуванні екологічного світогляду	47
Молчанова С. А., Бичко О. М. Формування академічної доброчесності та інформаційної культури в бібліотеках ЗВО	51
Петренко О. А. Цифрові бібліотечні сервіси для дослідників: опитування науковців та реакція бібліотекарів ДНУЗТ	57
Сидоренко А. І. Креативно-творчі складові в навчальному процесі майбутніх фахівців інформаційної сфери	62
Сидоренко Т. В. Формування цифрових компетентностей майбутніх фахівців інформаційної, бібліотечної та архівної справи	69
Сімоненко Н. Є. Ювілейна виставка як засіб популяризації досягнень вченого	78
Шершун Т. М. Архівний фонд Наукової бібліотеки Одеського національного університету імені І.І. Мечникова як структурована інформаційна база дослідницької діяльності	83
Ястремська Г. А., Фисенко І. А. Особливості надання послуг інформаційно-бібліографічним відділом бібліотеки МНАУ в умовах карантинних обмежень	89

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КОРАБЛЕБУДУВАННЯ
ІМЕНІ АДМІРАЛА МАКАРОВА

Сучасні тренди розвитку бібліотеки ЗВО
цифрової епохи в структурі інформаційного
забезпечення навчального процесу, наукової та
дослідницької діяльності ЗВО

Всеукраїнська науково-практична конференція

УДК [004:023.4]-057.4

Сидоренко Т. В.,

кандидат наук з соціальних комунікацій, доцент,
завідувач кафедри інформаційної, бібліотечної та
архівної справи

ВП "Миколаївська філія

Київського національного

університету культури і мистецтв"

Миколаїв, вул. Декабристів,17

tatyana_tvs@yahoo.com

<https://orcid.org/0000-0003-0950-3467>

**ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ
ІНФОРМАЦІЙНОЇ, БІБЛІОТЕЧНОЇ ТА АРХІВНОЇ СПРАВИ**

У статті висвітлюються поняття та види цифрових компетенцій, необхідних для формування конкурентоздатного фахівця. Визначені складові моделі цифрових компетенцій та їх характерні риси. Висвітлені основні компетенції План-схеми Європейської моделі цифрових компетенцій для освіти. Показані особливості формування цифрових компетентностей у бакалаврів інформаційної, бібліотечної та архівної справи.

Ключові слова: цифровізація, компетентності, цифрові компетентності, цифрове навчання, інформаційна, бібліотечна та архівна справа.

Характерною особливістю сучасного етапу розвитку суспільства є збільшення впливу цифровізації на різні суспільні та виробничі процеси. Цифровізація, що прийшла на зміну комп'ютеризації, базується на цифровому представленні інформації та впливає на вміння використовувати її в процесі трудової діяльності. Тож soft skills цінуються більш високо, ніж hard skills [7]. Сучасність потребує нових спеціалістів, які достатньо гнучко, швидко орієнтуються в цифровому середовищі та активно використовують нові технології в професійній діяльності.

Роль закладів вищої освіти у формуванні цифрових компетенцій має полягати в тому, щоб отримувана професія вже включала необхідні навички. Доцільно, аби саме у процесі

отримання вищої освіти у людини формувалося коректне розуміння сутності цифровізації, її ролі у подальшому житті. Швидкість появи нових цифрових технологій така, що цифрові компетенції не можна засвоїти одноразово. Тобто, вже під час отримання першої вищої освіти людину слід зорієнтувати, що отримані знання будуть актуальними впродовж вельми короткого проміжку часу [4].

Перші згадки про цифровізацію припадають на початок 1990-х років: тоді, на фоні масштабного проникнення комп'ютерних технологій у повсякденне життя стало зрозуміло, що таке явище не можна просто звести до одного з проявів науково-технічного прогресу. До авторів, які заклали основи наукового дослідження цифровізації як явища, слід віднести D. Tapscott та P. Samuelson [8]. До дослідників, які наразі інтенсивно працюють у даному напрямку, слід віднести А. В. Василика, О. М. Горяїнова, А. П. Данилицьку, О. В. Михайленко, К. О. Січкаренко та ін. Питанням цифровізації та формуванню компетентностей фахівців інформаційної сфери приділяли увагу А. В. Гуменчук, О. Ю. Мар'їна, А. А. Соляник та ін.

Впровадження у навчальний та науковий процес вищого закладу освіти новітніх методів, що засновані на використанні інформаційних технологій є необхідною складовою вільного та відкритого доступу до отримання знань та інтеграції у світовий та європейський освітній простір. Поширення дистанційних форм навчання і застосування концепції "Освіта 4.0", а також стратегії розвитку цифрової освіти в ЄС, обумовлює розвиток цифрових компетенцій (digital competencies) [4].

Цифрові компетенції (стосовно певної особи) – це знання та навички, які необхідні для коректного, ефективного та безпечного використання цифрових технологій, а також існування у суспільстві, яке насичено цифровими технологіями [2, с. 120]. В 2017 році в ЄС було розроблено Європейську рамку для цифрової компетентності педагогів-DigCompEdu [12]. Цифрова компетентність визначена як впевнене, критичне та творче використання ІКТ (інформаційно-комунікаційних технологій) для досягнення цілей, пов'язаних з роботою, працездатністю, навчанням, дозвіллям, інклюзією та / або участю в суспільстві.

Вперше у 1997 році поняття "цифрова компетентність" ввів американський письменник і журналіст Пол Гилстер. За його думкою, постійна присутність в гіпертекстовому полі Інтернету формує нові зразки поведінки, нові прийоми пошуку інформації та особливості комунікації, пов'язані з можливістю швидкого переміщення між ресурсами. Це веде до формування так званого 60 мережевого мислення, одна з важливих характеристик якого – висока інформаційно-комунікаційна активність [7].

Дослідники виділяють декілька "рівнів" проблематики набуття цифрових компетенцій: 1) набуття цифрових компетенцій особою як складова підвищення власного фаху, конкурентоспроможності на ринку праці; 2) набуття цифрових компетенцій як частини процесу соціалізації особи, її інтеграції у сучасній освіті [3, с. 57].

Визначення компонентів педагогічної системи формування цифрової компетентності для студентів є складним процесом, який передбачає визначення основних цифрових компетенцій для студентів означеної спеціальності з урахуванням реформування галузей, прогнозів щодо конкурентоздатності спеціалістів на ринку праці, персоналізації навчальних програм, а пізніше, і цифрових компетенцій, необхідних для кожного в його роботі. Дослідники щодо визначення найбільш значимих компетенцій, що мають вплив на розвиток компаній в рамках цифрової економіки, визначили наступні: когнітивні здібності; спеціальні знання, необхідні для конкретного ринку або галузі; компетенції, пов'язані з розвитком мислення росту (тобто стійкість, кмітливість, бажання навчатися, щоб залишатися актуальним, адаптуватися, спеціалізуватися) [4].

З огляду на те, що традиційна модель освіти, направлена лише на отримання знань, безнадійно застаріла, потрібна трансформація самої парадигми освіти та перегляд існуючих підходів і моделей освіти, направлених на розвиток загальної цифрової грамотності, соціальних та емоційних навичок для успіху у цифровому світі [11].

План-схема Європейської моделі цифрових компетенцій для освіти містить професійні, педагогічні, цифрові та транзграничні компетенції викладача з визначенням таких складових, як: професійна взаємодія, цифрові ресурси, навчання, оцінка, розширення можливостей учнів та сприяння розвитку їх цифрових навичок.

Під цифровою грамотністю (digital fluency) розуміють набір знань та вмінь, які необхідні для безпечного та ефективного використання цифрових технологій і ресурсів Інтернету. В основі ж цифрової грамотності знаходяться цифрові компетенції (digital competencies) – здібності вирішувати різні завдання в області використання ІКТ, тобто використовувати, створювати контент за допомогою цифрових технологій, включаючи пошук, обмін інформацією, взаємодію з іншими людьми, комп'ютерне програмування. Під цифровими навичками (digital skills) розуміють сталі, доведені до автоматизму моделі поведінки, що спираються на знання та уміння в області використання цифрових пристроїв, комунікаційних додатків і мереж для доступу до інформації та управління нею [11].

Діяльність ЄС в області розвитку навичок населення спирається на Європейську модель цифрових компетенцій для освіти (EU DigitalCompetence Framework for Educators).

Цифрові навички, покладені в основу цифрових компетенцій, поділяють на користувальницькі та професійні. До користувальницьких цифрових навичок відносяться базові та похідні цифрові навички [1].

Базові пов'язані з функціональною грамотністю у використанні електронних пристроїв та додатків (уміння працювати з різними технічними пристроями, файлами, Інтернет, онлайн-сервісами). Сюди додають також психомоторні навички (друк на клавіатурі), роботу з сенсорними екранами. Похідні цифрові навички пов'язані з вмінням усвідомлено використовувати цифрові технології в релевантному контексті як на робочому місці, так і в повсякденному житті. Це творчі навички для роботи в соціальних мережах, месенджерах, інформаційних порталах, здібність створювати цифровий контент та працювати з інформацією.

Професійні цифрові навички пов'язані з регулярним рішенням складних професійних задач в цифровій сфері (навички, що лежать в основі високотехнологічних професій – програмістів, веб-дизайнерів, аналітиків великих даних та ін.). Крім них сюди відносять вміння працювати в команді, креативність, критичне мислення.

Для ефективною реалізації стратегії цифрової трансформації, проєктів цифрового розвитку потрібні й особистісні компетенції. Особистісні компетенції (soft skills) у сфері цифрового розвитку представляють собою групу компетенцій, що відображають індивідуальні особливості індивіда, які дозволяють успішно брати участь в реалізації стратегії цифрової трансформації і проєктах цифрового розвитку. До особистісних компетенцій у сфері цифрового розвитку відносять: клієнтоцентричність, комунікативність, емоційний інтелект, креативність, критичність.

В моделі компетенцій виділені шість ключових професійних компетенцій (hard skills) в сфері цифрового розвитку: управління цифровим розвитком, розвиток організаційної культури, інструменти управління, управління та використання даних, використання цифрових технологій та розвиток ІТ-інфраструктури.

Областями цифрових компетенцій є: інформаційна грамотність, комунікація і співробітництво, створення цифрового контенту, безпека, рішення проблем.

Державними установами, дослідниками різних країн розробляються моделі цифрових компетенцій, які передбачають наступні напрямки для розвитку: цифровий та рішення проблем, з якими не зможуть впоратися машини.

Концептуальні засади розроблення переліку загальних цифрових компетентностей було закладено в проєкті "Цифровий порядок денний – 2020", в якому визначено

першочергові сфери, проєкти цифровізації та напрями цифрових трансформацій України на період від 2016 до 2020 р. [10].

В Україні створена національна онлайн-платформа з цифрової грамотності "Дія. Цифрова освіта", на якій розміщені безкоштовні онлайн-курси, які рекомендовані для всіх верств населення, і рекомендуються для опанування як учнями, так і студентами вишів.

Так, курс "Нові цифрові професії", який розроблено Міністерством цифрової трансформації України за підтримки швейцарсько-української Програми "Електронне урядування задля підзвітності влади та участі громади" (EGAP), що впроваджується Фондом Східна Європа та фінансується Швейцарією; курс "Основи кібергігієни" – курс Координатора проєктів ОБСЄ в Україні у рамках проєкту "Посилення спроможностей українських державних органів у сфері кібергігієни та кібербезпеки" за підтримки урядів Німеччини та Сполученого Королівства як частина загальної короткострокової програми підвищення кваліфікації для державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування у співпраці з Українською школою урядування (<https://osvita.diiia.gov.ua/>) та ін.

Модель цифрової компетентності учнів (4 рівень – для гімназій і професійних навчальних закладів) (Росія) описує наступні складові навички цифрової компетенції: інформаційний менеджмент; спілкування у цифрових середовищах; контентну творчість; безпеку; рішення проблем. Так, приміром, контентна творчість передбачає: цифрову контентну творчість (створення відео, сайту тощо); створення нового знання (використання нового програмного рішення для виконання навчальної роботи); авторське право і ліцензії; програмування [6].

Існують класифікації видів цифрової компетентності. Г. У. Солдатовою виділені наступні: інформаційна і медіакомпетентність; комунікативна компетентність; технічна компетентність; користувальницька компетентність [9].

Враховуючи швидкі темпи реформування суспільства, вища школа намагається вносити зміни як у зміст навчання, так і використовувати нові форми, інструменти, що приведуть до покращення процесу формування цифрових компетентностей бакалаврів з інформаційної, бібліотечної та архівної справи.

Аналіз професійних цифрових компетентностей, унормованих Стандартом вищої освіти України першого (бакалаврського) рівня зі спеціальності 029 "Інформаційна, бібліотечна та архівна справа" свідчить про потребу розширення й поглиблення їх переліку. Зокрема, з 15 фахових компетентностей, що є обов'язковими для опанування майбутніми

бакалаврами інформаційної, бібліотечної та архівної справи, 10 наскрізні й мають бути засвоєні як в аналоговому, так і в цифровому режимах [5].

Майбутні фахівці інформаційної сфери під час навчання в університеті опановують сучасні прикладні комп'ютерні технології, програмне забезпечення, мережеві, хмарні технології. При виконанні практичних та самостійних завдань студенти набувають вмінь відбору, аналізу, оцінювання, систематизації, моніторингу, зберігання та поширення інформації як в аналоговому, так і цифровому форматах. Так, хмароорієнтована система підтримки навчання фахівців інформаційної, бібліотечної та архівної справи передбачає використання хмарних сервісів і технологій, які забезпечують групову співпрацю викладачів та студентів, розробку, управління, поширення навчальних матеріалів із наданням спільного доступу засобами хмарних технологій (навчання у віртуальному класі, онлайн-конференції, вебінари, практичні заняття; онлайн-проекти, дистанційне навчання, відкрите навчання із великою кількістю доступних онлайн ресурсів тощо). Поступово оновлюється зміст навчальних планів спеціальності 029 "Інформаційна, бібліотечна та архівна справа" шляхом введення дисциплін "Кібербезпека", "Цифрові бібліотеки та архіви" та ін.

Фахівці визначають, що для набуття цифрових компетенцій слід додати і такі освітні компоненти, як "Цифрові медіа та комунікації", "Big Data та метадані", "Цифрова архітектура", "Цифрове кураторство", "Цифрова екологія" [5].

Отже, нинішній етап можна ідентифікувати як такий, протягом якого процеси цифровізації набрали особливо інтенсивний характер. Цифрові компетентності представляють собою здібність користувача впевнено, ефективно і безпечно вибирати і використовувати ІКТ в різних сферах життя. Це навички ефективного рішення завдань професійного, соціального, особистісного характеру з використанням різних видів інформаційно-комунікаційних технологій. Саме інтеграція нових технологій у вже існуючі практики стане основою успіху в цифровому освітньому світі, зокрема, і при підготовці фахівців для інформаційної, бібліотечної та архівної справи.

Список використаної літератури

1. Базовые цифровые компетенции. URL: https://hr.cdto.ranepa.ru/2_3_ (дата звернення: вересень 2021)
2. Василик А.В., Кушнір А.І. Компетенції HR-фахівця в епоху цифрових технологій. Науковий вісник Херсонського державного університету. 2018. №9. С. 119-127.
3. Городенко Л.М. Цифрова та інформаційна нерівність у мережевій комунікації.

Інформаційне суспільство. 2012. №16. С. 56-59.

4. Горяїнов О. М. Цифрові компетенції викладача і студента як необхідна умова інтеграції вищих шкіл світу. Методологічні засади розвитку сучасних систем вищої освіти : зб. матер. Всеукр. наук.-метод. Інтернет-конф. (м. Харків, 26 квітня 2019 року). Х.: ХНАДУ, 2019. С. 186-188.

5. Гуменчук А. Система цифрових компетентностей Бібліотекаря 4.0. Вісник Книжкової палати. 2020. № 2. С. 23-28. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkp_2020_2_8. (дата звернення: вересень 2021).

6. Модель цифровой компетенции учащихся. URL: https://www.hm.ee/sites/default/files/digipadevuse_mudel-ru.pdf. (дата звернення: листопад 2021).

7. Попов Е.С., Дидковская Я.В. Цифровые компетентности специалистов поколения Y и Z в условиях цифровизации экономики. URL: https://elar.urfu.ru/bitstream/10995/86114/1/978-5-7996-3053-9_2020_015.pdf. (дата звернення: листопад 2021).

8. Січкаренко К.О. Поняття цифрових компетенцій та їх комунікаційна роль у сучасному суспільстві. URL : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6541>. (дата звернення: листопад 2021).

9. Солдатов Г. У., Рассказова Е И. Модели цифровой компетентности и деятельность российских подростков онлайн. Национальный психологический журнал. 2016. № 2 (22). С. 50-60. URL: <http://npsyj.ru/articles/detail.php?article=6622>. (дата звернення: листопад 2021).

10. Цифрова адженда України — 2020: концептуальні засади. Першочергові сфери, ініціативи, проекти "цифровізації" України до 2020 року : проект (версія 1.0.). Київ, 2016. 90 с. URL: <https://ucci.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf>. (дата звернення: жовтень 2021).

11. Широкопояс А. Обучение цифровым навыкам: Модели цифровых компетенций. URL: https://obzory.hr-media.ru/cifrovye_navyki_sotrudnika. (дата звернення: жовтень 2021).

12. European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu. European Commission: web-site. URL: <https://ec.europa.eu/jrc/en/publication/eur-scientific-and-technical-research-reports/european-framework-digital-competence-educators-digcompedu>. (дата звернення: листопад 2021).

References

1. Bazovy`e czifrovyy`e kompetenczii [Basic digital competencies]. URL: https://hr.cdto.ranepa.ru/2_3. [Accessed September 2021].

2. Vasylyk A.V., Kushnir A.I. (2018). Kompetentsii HR-fakhivtsia v epokhu tsyfrovyykh tekhnolohii [Competences of HR-specialist in the age of digital technologies]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu*, 9, 119-127.
3. Horodenko L.M. (2012). Tsyfrova ta informatsiina nerivnist u merezhevii komunikatsii [Digital and information inequality in network communication]. *Informatsiine suspilstvo*, 16, 56-59.
4. Horiainov O. M. (2019). Tsyfrovii kompetentsii vykladacha i studenta yak neobkhidna umova intehratsii vyshchyykh shkil svitu [Digital competencies of teacher and student as a necessary condition for the integration of higher education in the world]. *Metodolohichni zasady rozvytku suchasnykh system vyshchoi osvity : zb. mater. Vseukr. nauk.-metod. Internet-konf. (m. Kharkiv, 26 kvitnia 2019 roku)*. Kh.: KhNAD, 186-188.
5. Humenchuk A. (2020). Systema tsyfrovyykh kompetentnosti Bibliotekaria 4.0 [Librarian's Digital Competence System 4.0]. *Visnyk Knyzhkovoii palaty*, 2, 23-28. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vkp_2020_2_8. [Accessed September 2021].
6. Model tsyfrovii kompetentsyy uchaschykhsia [Model of digital competence of students]. URL: https://www.hm.ee/sites/default/files/digipadevuse_mudel-ru.pdf. [Accessed November 2021].
7. Popov E.S., Dydkovskaia Ya.V. Tsyfrovyye kompetentnosti spetsyalystov pokoleniya Y y Z v usloviakh tsyfrovizatsyy ekonomiky [Digital competencies of specialists of generation Y and Z in the context of digitalization of the economy]. URL: https://elar.urfu.ru/bitstream/10995/86114/1/978-5-7996-3053-9_2020_015.pdf. [Accessed November 2021].
8. Sichkarenko K.O. Poniattia tsyfrovyykh kompetentsii ta yikh komunikatsiina rol u suchasnomu suspilstvi [The concept of digital competencies and their communicative role in modern society]. URL : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6541>. [Accessed November 2021].
9. Soldatova H. U., Rasskazova H. U. (2016). Modely tsyfrovii kompetentnosti y deiatelnost rossiyskyykh podrostkov onlain [Models of digital competence and activities of Russian adolescents online]. *Natsionalnyi psykholohycheskyi zhurnal*, 2 (22), 50-60. URL: <http://npsyj.ru/articles/detail.php?article=6622>. [Accessed November 2021].
10. Tsyfrova adzhenda Ukrainy — 2020: kontseptualni zasady. Pershocherhovi sfery, initsiatyvy, proekty "tsyfrovizatsii" Ukrainy do 2020 roku : proekt (versiiia 1.0.) [Digital Agenda of Ukraine - 2020: Conceptual Ambushes. First spheres, initiatives, projects of "digitalization" of Ukraine until 2020 : project (version 1.0.)]. Kyiv, 2016. 90 s. URL: <https://ucci.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf>. [Accessed October 2021].
11. Shyrokoroias A. Obuchenye tsyfrovym navykam: Modely tsyfrovyykh kompetentsyi [Teaching

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КОРАБЛЕБУДУВАННЯ
ІМЕНІ АДМІРАЛА МАКАРОВА

Сучасні тренди розвитку бібліотеки ЗВО
цифрової епохи в структурі інформаційного
забезпечення навчального процесу, наукової та
дослідницької діяльності ЗВО

Всеукраїнська науково-практична конференція

Digital Skills: Digital Competency Models]. URL: https://obzory.hr-media.ru/cifrovye_navyki_sotrudnika. [Accessed October 2021].

12. European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu. European Commission: web-site. URL: <https://ec.europa.eu/jrc/en/publication/eur-scientific-and-technical-research-reports/european-framework-digital-competence-educators-digcompedu>. [Accessed November 2021].

Sydorenko T. V.,

Candidate of Sciences in Social Communications,
appointed docent of the Department of information,
library and archives sciences Mykolaiv
branch of the Kiev National University of Culture and Arts

FORMATION OF DIGITAL COMPETENCIES OF FUTURE SPECIALISTS IN
INFORMATION, LIBRARY AND ARCHIVAL AFFAIRS

The article highlights the concepts and types of digital competencies required for the formation of a competitive specialist. The components of digital competence models and their characteristics are determined. The main competencies of the Plan-scheme of the European model of digital competencies for education are highlighted. Features of formation of digital competences at bachelors of information, library and archival business are shown.

Key words: digitalization, competences, digital competences, digital learning, information, library and archival business.

УДК 021.4

Сімоненко Н. Є.,

завідуюча відділу обслуговування
Наукової бібліотеки,
Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова,
Україна, м. Миколаїв, 54007,
проспект Героїв України, 9
natalysimon@ukr.net